

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Joanna Lemańska (sprawozdawca)

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie z protestu J. T.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z udziałem Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 25 czerwca 2025 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

Joanna Lemańska Krzysztof Wiak Oktawian Nawrot

UZASADNIENIE

Pismem z 16 czerwca 2025 r. (data nadania w placówce pocztowej), J. T. (dalej: skarżący) złożył protest przeciwko ważności wyborów prezydenckich, zarządzonych na 18 maja 2025 r., wskazując na zaistniałe w jego ocenie nieprawidłowości przy liczeniu i ustalaniu wyników wyborczych w poszczególnych okręgach wyborczych.

Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej w odpowiedzi na protest wniósł o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Prokurator Generalny, ustosunkowując się do treści protestu, również wnioś o pozostawienie go bez dalszego biegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

W świetle art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. 2025, poz. 365, dalej: k.wyb.) protest przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu dopuszczenia się: 1) przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Jednocześnie, w myśl art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Konstrukcyjnym elementem protestu jest zatem takie sformułowanie zarzutów popełnienia konkretnych przestępstw przeciwko wyborom lub naruszeń przepisów kodeksowych dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyniku wyborów, które poparte są dowodami i wykazują naruszenie własnego, konkretnego, rzeczywistego i aktualnego interesu protestującego. Przedmiotem protestu nie mogą być zarzuty abstrakcyjne, hipotetyczne, dotyczące innych osób, bliżej nieokreślone, niezwiązane ściśle z sytuacją prawną protestującego (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z 7 listopada 2023 r., I NSW 86/23; z 14 listopada 2023 r., I NSWR 46/23; z 30 października 2019 r., I NSW 117/19; z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19). W judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się bowiem, że protest jest środkiem procesowym o indywidualno-konkretnym charakterze. Oznacza to, że protest nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, czyli stawiać zarzutów o charakterze ogólnym. Jego przedmiotem mogą być tylko zarzuty, które skarżący jest w stanie udowodnić (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 31 lipca 2020 r., I NSW 3061/20). Niewskazanie zarzutów i

dowodów jest uchybieniem formalnym protestu wyborczego, które skutkuje pozostawieniem go bez dalszego biegu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 listopada 2019 r., I NSW 191/19).

Analiza treści protestu wyborczego wniesionego przez skarżącego prowadzi do wniosku, że nie spełnia on wskazanych wyżej wymogów formalnych. Skarżący nie sprecyzował bowiem żadnych konkretnych zarzutów, na których oparł swój protest, stwierdzając jedynie ogólnikowo, że ma wątpliwości, czy wyniki głosowania w poszczególnych okręgach wyborczych zostały ustalone w sposób prawidłowy. Jednocześnie skarżący w istocie nie przedstawił ani nie wskazał żadnych miarodajnych dowodów uprawdopodobniających, że przy liczeniu głosów w poszczególnych okręgach wyborczych doszło do konkretnych nieprawidłowości i że tego rodzaju nieprawidłowości miały lub mogły mieć wpływ na ostateczny wynik wyborów Prezydenta RP, zarządzonych na 18 maja 2025 r. Za taki dowód niewątpliwie nie mogą być uznane same li tylko twierdzenia skarżącego w tym zakresie, czy stwierdzenie skarżącego o „przyłączeniu się” przez niego do wniosku dowodowego złożonego w innej odrębnej sprawie z protestu wyborczego wniesionego przez innego wyborcę. Oznacza to, że wniesiony przez skarżącego protest jest obarczony brakami formalnymi uniemożliwiającymi nadanie mu biegu, a zarazem niepodlegającym konwalidacji.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, działając na podstawie art. 322 § 1 *in principio* k.wyb., postanowił jak w sentencji.

(k.b.)

[r.g.]

Joanna Lemańska Krzysztof Wiak Oktawian Nawrot

